

ΤΟ ΚΑΣΤΡΟ
ΤΗΣ ΚΩ
THE FORTRESS
OF KOS

ΚΩΣ / ΚΟΣ

ΤΟ ΚΑΣΤΡΟ
ΤΗΣ ΚΩ
THE FORTRESS
OF KOS

ΚΩΣ / ΚΟΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ & ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
ΖΑΡΙΦΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΝΩΣ - OFFICE COM.
ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΒΙΒΛΙΟΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΗ Α.Ε.Π.Ε.Ε.

GENERAL SUPERVISION: PUBLICATIONS DEPARTMENT
DESIGN & LAYOUT: ZARIFOPOULOS MINOS - OFFICE COM.
PRINT: BIBLIOSYNERGATIKI S.A.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ INFORMATION

T: 22420 27927, 28326, 24776

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ - HELLENIC REPUBLIC
Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού
Ministry of Culture & Tourism

2011 © ΤΑΜΕΙΟ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ
2011 © ARCHAEOLOGICAL RECEIPTS FUND
www.tap.gr

Χρηματοδότηση έκδοσης: ΟΠΑΠ Α.Ε.
Edition sponsored by ΟΠΑΠ S.A.

110 ΚΩΣ

The castle of Kos, the most imposing monument in the city, stands at the entrance to the harbour. It was built by the Knights of the Order of St John of Jerusalem, who captured the island in 1314 and held it until 1522, when it fell to the Turks

The castle occupied a strategic position in that, together with the castle of Halikarnassos on the coast of Asia Minor opposite, it gave them control of the sea lanes.

Στην είσοδο του λιμανιού της Κω υψώνεται το κάστρο, το πιο επιβλητικό από τα μνημεία της πόλης. Χτίστηκε από τους ιππότες του Τάγματος του Αγίου Ιωάννου της Ιερουσαλήμ, οι οποίοι κατέλαβαν το νησί το 1314 και το κράτησαν υπό την εξουσία τους έως το 1522, οπότε περιήλθε στους Τούρκους.

Βρίσκεται σε στρατηγικό σημείο, και, σε συνδυασμό με το επίσης ιπποτικό κάστρο της Αλικαρνασσού στην απέναντι μικρασιατική ακτή, εξασφάλιζε στους ιππότες τα θαλάσσια περάσματα.

Μέχρι τις αρχές του 20ού αιώνα ο χώρος όπου βρίσκεται το κάστρο ήταν νησί. Μια γέφυρα έωννε το κάστρο με τη στεριά (η ίδια που και σήμερα συνδέει την πλατεία του Πλατάνου του Ιπποκράτους με την είσοδο του κάστρου), περνώντας πάνω από τη λεωφόρο των Φοινίκων, η οποία αρχικά αποτελούσε τμήμα της εξωτερικής τάφρου (6) του κάστρου και ήταν γεμάτη με θαλασσινό νερό. Για την καλύτερη μάλιστα προστασία του κάστρου το βόρειο τμήμα της γέφυρας ήταν κινητό, ούτως ώστε σε περίπτωση επίθεσης το κάστρο να απομονώνεται εντελώς από τη στεριά.

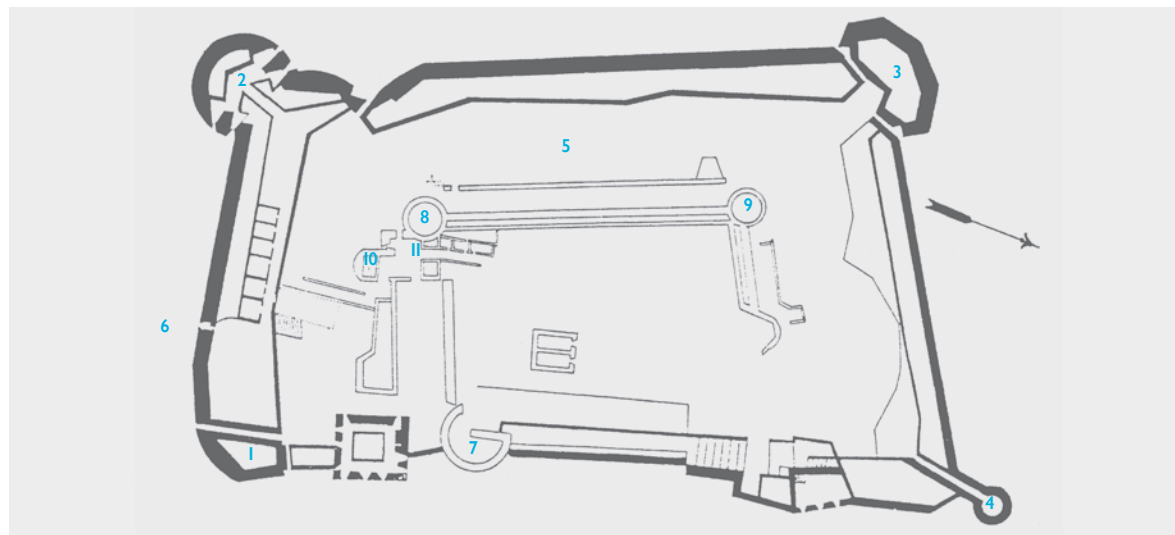
Ασφαλώς ο χώρος θα ήταν οχυρωμένος και κατά την αρχαιότητα και τους βυζαντινούς χρόνους. Η σημερινή όμως μορφή του κάστρου οφείλεται κυρίως στους ιππότες και αποτελεί ένα θαυμάσιο δείγμα της αμυντικής αρχιτεκτονικής τους. Το κάστρο χτίστηκε σε δύο φάσεις, μία παλαιότερη (το 14ο αι.), στην οποία ανήκει ο εσωτερικός ορθογώνιος περίβολος (7-8-9), και μία νεότερη (που άρχισε γύρω στο 1495 από το Μεγάλο Μαγίστρο d'Aubusson, συνεχίστηκε από τον d'Amboise και τελείωσε από τον del Carretto, το 1514), στην οποία ανήκει ο εξωτερικός περίβολος (1-2-3-4).

Στον εξωτερικό περίβολο, τον οποίο αντικρίζει ο επισκέπτης φθάνοντας στο λιμάνι, εντυπωσιάζουν οι ισχυροί πύργοι και οι κανονιοθυρίδες. Ιδιαίτερα ισχυρός είναι ο τελευταίος χρονολογικά πύργος της νοτιοδυτικής γωνίας (2), ο λεγόμενος και «Προμαχώνας του del Carretto» (1514). Μπαίνοντας μέσα στο κάστρο ο επισκέπτης αντικρίζει τον παλαιότερο εσωτερικό περίβολο, που έχει σχήμα ορθογώνιο με πύργους στις τέσσερις γωνίες. Από τους πύργους σώζονται καλά ο νοτιοδυτικός (8), ο βορειοδυτικός (9) και ο νοτιοανατολικός (7), που είναι σχεδόν ενσωματωμένοι στον εξωτερικό περίβολο, ενώ ο βορειοανατολικός πύργος είναι εντελώς κατεστραμμένος μαζί με το αντίστοιχο τμήμα του τείχους. Μεταξύ του εσωτερικού και του (νεότερου) εξωτερικού περιβόλου υπήρχε τάφρος (5), οι δύο δε περίβολοι επικοινωνούσαν με επικλινή γέφυρα, μέσω της οποίας εισέρχεται μέχρι και σήμερα ακόμη ο επισκέπτης στον εσωτερικό περίβολο, περνώντας από τον πύργο που φέρει τα οικόσημα των μεγάλων μαγίστρων de Lastic και de Milly (10) και την πύλη με τα οικόσημα του Carmadino (II).

Πάνω από την τελευταία αυτή πύλη παρατηρούμε την ενσωμάτωση αρχαίων κτιρίων στην τοικοποιία.

Οι ιππότες στην προσπάθειά τους να τελειώσουν όσο το δυνατόν ταχύτερα την οχύρωση χρησιμοποίησαν άφθονο αρχαίο υλικό, προερχόμενο κυρίως από τα ερείπια της αρχαίας πόλης: σημειώνουμε τη ζωφόρο με τις μάσκες και τις γιρλάντες πάνω από την κεντρική πύλη, καθώς και το άφθονο και ιδιαίτερα ενδιαφέρον επιγραφικό υλικό. Σήμερα ο χώρος του κάστρου χρησιμοποιείται για την προσωρινή έκθεση γλυπτών, βωμών και επιγραφών.

Εκτός από το καθ' αυτό κάστρο οι ιππότες οχύρωσαν και τη μεσαιωνική πόλη, που απλωνόταν νότια, περιβάλλοντάς την με έναν απλό οχυρωματικό περίβολο. Από την οχύρωση αυτή, που έγινε μεταξύ των ετών 1391 και 1396, όταν απειλούνταν επιδρομή του σουλτάνου Βαγιαζήτ Α', σώζεται σήμερα μία πύλη, η λεγόμενη «Πύλη του Φόρου», δύο πύργοι (στη νοτιοανατολική και τη νοτιοδυτική γωνία) και μικρό τμήμα της οχύρωσης (κάτω από την πλατεία του Πλατάνου του Ιπποκράτους). Μέσα στον περίβολο της μεσαιωνικής πόλης ανασκάφηκε, μετά τον καταστρεπτικό σεισμό του 1933, και διαμορφώθηκε σε αρχαιολογικό χώρο η αρχαία αγορά, το ιερό του Ηρακλέους, της Αφροδίτης, τμήμα του αρχαίου τείχους, τμήματα σπιτιών του 5ου αι. μ.Χ. με ψηφιδωτά δάπεδα και μία παλαιοχριστιανική βασιλική («του λιμένος»).

Until the beginning of the 20th c. the site of the castle was an island. It was connected with the main island by a bridge, which now connects the Square of Hippokrates' Plane Tree with the entrance to the castle and spans the Avenue of the Palm Trees, which was originally part of the outer moat (6) of the castle, filled with sea-water. To secure the best possible defences for the castle, the north section of the bridge was movable, so that, in the event of attack, the castle could be completely cut off from the main island.

The site will certainly have been fortified in antiquity and during Byzantine times. The present form of the castle, however, is due mainly to the Knights, and is a superb example of their defence architecture. It was built in two phases, an earlier one (14th c.) to which belongs the inner rectangular enceinte (7-8-9), and a later one (begun about 1495 by the Grand Master d'Aubusson, continued by d'Amboise and completed by del Carretto, in 1514), to which the outer enceinte belongs (1-2-3-4).

The outer enceinte, which visitors see as they arrive in the harbour, has some impressive, stout towers and embrasures for cannon. The last of the towers to be built, in the south-west corner (2), known as the "Del Carretto Bastion" (1514) is exceptionally strong. As visitors enter the castle, they see the earlier inner enceinte, which has a roughly square shape with towers at the four corners. Of these towers, the south-west (8),

north-west (9) and south-east (7) are well preserved, the last almost incorporated into the outer enceinte, while the north-east is completely destroyed, along with the section of the wall next to it. Between the inner and the (later) outer enceintes was a moat (5), and the two walls communicated by means of a sloping bridge, by which modern visitors still enter the inner enclosure, passing the tower that has the coat-of-arms of the Grand Masters de Lastic and de Milly (10), and the gate with the escutcheon of Carmadino (II).

Above this last gate, parts of ancient columns can be seen incorporated into the masonry. In their efforts to complete the fortification as quickly as possible, the Knights made use of an abundance of ancient material, mainly from the ruins of the ancient city: we may note the frieze with the masks and garlands above the main gate, and the great wealth of interesting epigraphic material. Today, the castle is used for a temporary exhibition of sculptures, altars and inscriptions.

In addition to the castle itself, the Knights also fortified the medieval city, which extends to the south, encircling it with a simple defence wall. All that survives today of this fortification, built between the years 1391 and 1396, when there was a threat of attack by Sultan Bajezid I, is a gate, known as the "Gate of the Tax", two towers (at the south-east and south-west corners) and a small section of the wall (below the Square of Hippokrates' Plane Tree). After a devastating earthquake in 1933, the ancient agora was excavated within the medieval fortifications, along with the sanctuary of Herakles, that of Aphrodite, a section of the ancient fortifications, parts of 5th c. AD houses with mosaic floors, and an Early Christian basilica (the "harbour" basilica).

